

[Peter Duetoft]

mokratiet. Men det er jo den rolle, et midterparti, der søger indflydelse, må have, for naturligvis vil det være lettere at have rene hænder og stå udenfor og køre den rene linje. Men går man ind og vil have indflydelse, og går man med på nogle kompromiser, så må man jo både give og tage, og det har vi da også gjort i dette regeringssamarbejde. Det, vi i dag kan glæde os over, er, at vi har levet op til regeringsgrundlaget, og derfor er enhver påstand om, at uro og splid skulle have haft nogen følger for regeringens politik, selvfølgelig grebet ud af den blå luft.

Jeg vil gerne opholde mig et øjeblik ved et par tendenser, der har været i den offentlige debat i den seneste tid. Den ene er polariseringen. I dag har vi hørt det. I lederartikler rundt omkring i aviserne har vi set det, og i den offentlige debat den ene gang efter den anden er det blevet nævnt, at det kommende valg er et valg mellem VKZ eller S, SF og De Radikale. Og jeg skal da indrømme, at lystige frierier mellem forskellige partier selvfølgelig har givet næring til den diskussion.

Jeg vil gerne rejse spørgsmålet, om den blokpolitik, den politik, hvor man deler Danmark op i to nogenlunde lige store lejre, hvis hovedformål så er at bekæmpe hinanden, er nogen som helst gavnlig udvikling for det danske samfund. Vi i CD siger klart, at det er det ikke. Det er det ikke, fordi det vil give ustabilitet, det vil give usikkerhed, og det vil give useriøs politik.

Lad os tage arbejdsmarkedsreformen og skattereformen. Det er så store reformer, at hvis ikke borgerne kan regne med, at de vil virke i en længere årrække, så har de ikke noget indhold i sig selv; så kan de have været nok så gode, men naturligvis bliver de ødelagt, hvis forventningen er, at det nok bliver lavet om til næste år. Derfor er i virkeligheden den indirekte virkning af Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets massive angreb på reformerne det farligste. Det er den indirekte virkning, der gør, at mennesker kommer i tvivl, om de nu også vil komme til at virke.

Men det er her, midterpartierne skaber tryk. Det er her, midterpartierne med deres klare melding om, at de reformer, vi har deltaget i, står vi også ved, kan være med til at skabe en garanti for, at mennesker skal kunne planlægge i samfundet, og så er det ligegyldigt, om det er erhvervslivet, eller det er private.

Vi tror heller ikke, det er godt for et samfund, at man skal styres af fløjpartier, at man pludselig i en periode skal køre i den ene side af vejen, og i den næste periode i den anden side af vejen. Vi mener faktisk, der er skræmmende eksempler f.eks. fra England, hvor man i perioder nationaliserer og i andre perioder privatiserer, og ingen aner i virkeligheden, hvad der foregår, fordi man slinger frem og tilbage.

Vi tror på, at det danske samfund, der vel har været det, man kunne kalde et konsensus-samfund – altså et samfund, hvor man forsøgte at lave kompromiser og løsninger, der havde en bred opbakning – er et resultat af den rigtige måde at lave politik på. Vi tror, det er grunden til, at vi nok har haft klassekamp i Danmark, men jo ikke meget sammenlignet med så mange andre steder i verden, og også grunden til, at vi har kunnet se, at yderliggående partier ikke har haft en chance hos os.

Jeg vil altså gerne i dag advare mod den polarisering, som nogle partier her i Folketinget nærmest er i gang med at se som et mål i den kommende valgkamp. Jeg tror, det er meget farligt at vende tilbage til den meget skarpe, hårde opdeling, som vi kendte i 1970'erne og tidligere mellem de to lige store blokke, der bekæmpede hinanden.

Den anden tendens, jeg så vil tage op, er spørgsmålet den såkaldte borgerlige indflydelse. Centrum-Demokraterne har valgt at være i denne regering. Det havde unægtelig været lettere for os at stille os over i et hjørne og flage med alle partifanerne og parolerne og så være åh, så rene. Det ville have været lettere i dagligdagen, det ville have været et klart budskab, der kunne sendes, og nej, hvor ville det have været nogle dejlige årsmøder at gå til! Vi kunne alle sammen stå og bekræfte hinanden i, at vi var åh, så herlige. Men vi har faktisk valgt at sidde med ved bordet, fordi det er vores opfattelse, at et politisk partis hovedopgave er at få politisk indflydelse. Vi har i virkeligheden valgt nøjagtig den linje, som Venstre og De Konservative taler om, når de siger, at Danmark skal vælge i Europapolitikken.

Vi er enige med Venstre og De Konservative i spørgsmålet om Vestunionen; det skal jeg vende tilbage til. Men hvad er Venstres og De Konservatives argument for Vestunionen? Jo, det er, at Danmark skal ind og have medind-